

HR CASE STUDY SERIES

HR CSS
#Interviews Edition

EDITOR ΜΑΡΙΑ ΒΑΚΟΛΑ | ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2024

28TH CASE STUDY

Από την Μπαγκέτα στην Ηγεσία - Τέχνη & Διοίκηση

Podcast - Συνέντευξη

με τον κ. Μιχάλη Οικονόμου
Μαέστρο, Συνθέτη και Μουσικό Διευθυντή
της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ

HR CASE STUDY SERIES

28TH CASE STUDY

Από την Μπαγκέτα
στην Ηγεσία
- Τέχνη & Διοίκηση

Podcast - Συνέντευξη

με τον κ. Μιχάλη Οικονόμου
Μαέστρο, Συνθέτη και
Μουσικό Διευθυντή
της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ

HR CSS

#Interviews Edition

Editorial

Γράφει
η **Μαρία**
Βακόλα

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
HR CASE STUDY SERIES EDITOR
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Διοίκηση Ανθρώπινου Δυναμικού εγκαινιάζουμε νέα μέσα επικοινωνίας με την HR κοινότητα! Το HR Case Study Series πήρε τη μορφή συνέντευξης και έγινε podcast σε συνεργασία με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, και σας προσκαλούμε να ταξιδέψετε μαζί μας σε λιγότερα γνωστά πεδία εφαρμογής της Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού!

Η νέα σειρά HR Case Study Series #Interviews Edition θα περιλαμβάνει τέσσερις συνεντεύξεις με σημαντικούς ανθρώπους σε θέσεις ευθύνης, οι οποίοι αν και δεν έχουν την τυπική σχέση με τη Διοίκηση Ανθρώπινου Δυναμικού, μπορούν να μοιραστούν την εμπειρία τους αναφορικά με τη δημιουργία εργασιακών συνθηκών κατάλληλων για να προσδεύουν οι ομάδες και να ευημερούν οι άνθρωποι.

Στο 1^ο podcast με τίτλο «Από την Μπαγκέτα στην Ηγεσία - Τέχνη & Διοίκηση» έχω την τιμή να συνομιλώ με τον Μαέστρο, Συνθέτη και Μουσικό Διευθυντή της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ Μιχάλη Οικονόμου. Ποιοι είναι οι κοινοί τόποι της επιστήμης της Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού και της τέχνης του Μαέστρου; Πώς οι τεχνικές διοίκησης μιας ορχήστρας μπορούν να εφαρμοστούν στην ηγεσία και τη διαχείριση ομάδων στην εργασία σας; Ποιο είναι το όραμά του Μαέστρου για την ορχήστρα του, με ποια κριτήρια επιλέγει και αξιολογεί τους/ις μουσικούς, πως χτίζει εμπιστοσύνη στην ομάδα; Αυτά τα ερωτήματα και άλλα πολλά απαντώνται σε μία απολαυστική συνέντευξη!

Μπορείτε να ακούσετε το podcast στα ακόλουθα:

Spotify | **Simplecast** | **YouTube**

Με εκτίμηση

Καθηγήτρια Μαρία Βακόλα

*Διευθύντρια του ΜΠΣ στη Διοίκηση Ανθρώπινου Δυναμικού, ΟΠΑ
Editor HR Case Study Series*

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Τις απαντήσεις του κ. Οικονόμου στα πιο βασικά ερωτήματα μπορείτε να τις διαβάσετε εδώ:

ΕΡΩΤΗΣΗ 1η:

Πότε ανακαλύψατε τη μουσική; Ποια ήταν αυτή η φωτεινή στιγμή; Πως επιλέξατε να γίνετε μαέστρος;

Είχα την ευτυχία να έχω έναν παππού ο οποίος ήταν παραδοσιακός βιολιστής, αυτό που λέμε «βιολιτζής», ο οποίος έπαιζε στα πανηγύρια της Νάξου. Ήταν αυτοδίδακτος, υπερταλαντούχος,, από αυτούς τους γνήσιους, τους καταπληκτικούς μουσικούς, και ο οποίος νομίζω ότι 100% είναι αυτός ο οποίος με μύησε, μου έκανε δώρο ένα βιολί, με πήγε και στο Ωδείο και με έγραψε στο πιάνο. Η αλήθεια είναι ότι από την ηλικία των 12-13 χρονών πραγματικά ήξερα τι θέλω να κάνω στη ζωή μου. Και δεν είναι ότι απλώς ότι ήξερα ότι θέλω να γίνω μουσικός. Ήξερα ότι θέλω να γίνω μαέστρος. Είχε βρεθεί στο σπίτι μου, κάποια στιγμή, μια κασέτα με τα «Κατά Ματθαίον Πάθη» του Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ και πραγματικά τη στιγμή που άκουσα αυτό το πρώτο χορωδιακό, πάρα πολλές φορές, συνειδητοποίησα ότι εγώ θέλω να κάνω αυτό το πράγμα και ότι θέλω να ηγηθώ μιας ορχήστρας κάποτε, ή μιας χορωδίας. Πραγματικά, έκτοτε, δεν έφυγα ποτέ από αυτόν τον στόχο και είμαι χαρούμενος που τελικά τα έφερε έτσι η ζωή και το παιδικό μου όνειρο έγινε πραγματικότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ 2η:

Πως επιλέγετε τους/τις μουσικούς σας; Ποια κριτήρια χρησιμοποιείτε; Φαντάζομαι πως ένα βασικό κριτήριο είναι η επιδεξιότητα τους στη μουσική, υπάρχουν άλλα κριτήρια;

Καταρχάς, θα ήθελα να σας πω ότι το πόσους μουσικούς θα έχει μια ορχήστρα και σε ποιες θέσεις, δηλαδή πόσα βιολιά, πόσα κλαρινέτα, πόσα φαγκότα, αυτό το προστάζουν τα αριστουργήματα της μουσικής φιλολογίας. Δεν είναι κάτι το αποφασίζουμε εμείς. Δηλαδή, ξέρουμε ότι μια πλήρης ορχήστρα της μεταρομαντικής περιόδου, που αυτό αποκαλούμε και «συμφωνική ορχήστρα», αποτελείται από τόσα φλάουτα, τόσα κλαρινέτα, δεν θα μπορώ τώρα σε λεπτομέρειες, τόσα βιολιά... Οπότε, κατά κάποιον τρόπο, το οργανόγραμμα είναι κάτι το οποίο μας το έχει υπαγορεύσει η ιστορία. Είναι κάτι το οποίο το έχουμε έτοιμο, δεν το αποφασίζουμε εμείς. Από εκεί και πέρα, ανάλογα με τις ελλείψεις, δηλαδή αν κάποιος μουσικός πάρει σύνταξη ή αν κάποιος μουσικός φύγει, πάντα θα γίνει μια ακρόαση για τη συγκεκριμένη θέση, ένας κανονικός διαγωνισμός - έτσι γίνεται πάντα σε όλες τις ορχήστρες του κόσμου- και ο καλύτερος κατά την κρίση της Επιτροπής εκείνη την περίοδο θα πάρει τη θέση. Δηλαδή, η κάλυψη μιας θέσης γίνεται πάντα γίνεται κατόπιν διαγωνισμού και ποτέ διαφορετικά, δεν είναι δυνατόν ποτέ να γίνει διαφορετικά αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ 3η:

Ας υποθέσουμε πως αυτός/η που επιλέξατε είναι ο/η καλύτερος/η μουσικός όμως δεν συνεργάζεται καλά με τους άλλους μουσικούς ή δεν προσαρμόζεται, πως το χειρίζεστε;

Αυτή είναι μια πολύ καλή ερώτηση! Η αλήθεια είναι ότι αυτό έχει τύχει. Όχι κατά κανόνα, δηλαδή αυτό θα είναι η εξαίρεση πάντα. Ευτυχώς, ειδικά στις μόνιμες θέσεις των ορχηστρών μας, πάντα υπάρχει μια δοκιμαστική περίοδος, όπως συμβαίνει με όλους τους υπαλλήλους και δεν είναι και τυπικό... επειδή ξέρω ότι στο μεγαλύτερο μέρος του δημοσίου αυτό είναι και λίγο τυπικό. Στη μουσική δεν μπορεί να είναι τυπικό, γιατί πραγματικά, αν κάποιος δεν κάνει και δεν μπορεί να βοηθήσει την ομάδα και δημιουργεί πρόβλημα, θα πρέπει να έρθει κάποια στιγμή που θα αποχωρήσει. Και πιστέψτε με, τις περισσότερες φορές και μόνοι τους οι μουσικοί το καταλαβαίνουν ότι το κλίμα δεν τους σηκώνει. Πάντως αυτό είναι κάτι που συμβαίνει. Μπορεί να πάει σε κάποια αναλογία πιο πίσω.

Και αυτό είναι πάντα μια λύση. Εάν είναι ένα μουσικός, όπως τους λέμε εμείς, “tutti”, δηλαδή μουσικός που δεν είναι σολίστας μέσα στην ορχήστρα, μπορεί να φύγει από την πρώτη θέση, δηλαδή από τη θέση του «κορυφαίου» και να καθίσει στο τελευταίο αναλόγιο με τον ίδιο μισθό. Και αυτή η πρακτική εφαρμόζεται διεθνώς... θυμάμαι όταν ήμουν στη Συμφωνική Ορχήστρα της Βοστώνης, π.χ. όταν ένας άνθρωπος έχει φτάσει μια ηλικία και είναι λίγο πριν τη σύνταξη και τα δάχτυλά του δεν είναι όπως ήταν όταν ήταν πιο νέος... Αυτό είναι πάντα μια λύση στη μουσική που βοηθάει την οργάνωση στις συμφωνικές ορχήστρες.

ΕΡΩΤΗΣΗ 4η:

Πως προετοιμάζεστε εσείς για μια παράσταση, τι δένει μια ομάδα;

Εκ των πραγμάτων, στη Διεύθυνση της Ορχήστρας αυτό είναι μια από τις αρετές που θα πρέπει να έχει ένας μαέστρος. Δηλαδή, ένας μαέστρος που δεν έχει ενέργεια πάνω στο podium, δεν μπορεί να την κάνει στη δουλειά, δεν μπορεί να κάνει αυτό το λειτούργημα. Έχω στο μυαλό μου, αυτή τη στιγμή μαέστρους, οι οποίοι είναι άριστοι μουσικοί, «έχουν τέλεια αυτιά», όπως λέμε εμείς, ακούνε τέλεια, ξέρουν να κάνουν αρμονική ανάλυση, μορφολογική ανάλυση του έργου, καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο, ξέρουν να στο πουν αυτό με λόγια, να στο μεταδώσουν. Όμως την ώρα που ανεβαίνουν στο πόντιουμ και την ώρα που είναι να κουνήσουν τα χέρια τους, δεν έχουν την αύρα, την ενέργεια, την ψυχολογία να το μεταδώσουν αυτό. Οπότε η ορχήστρα λέει ότι αυτός... είναι μέτριος μαέστρος. Ενώ στην πραγματικότητα αυτός είναι ένας τεχνικά αλλά και θεωρητικά άριστος, ένας πολύ προικισμένος μουσικός. Είναι αυτό το μαγικό, το έξτρα, που πρέπει να έχει... Αυτό είναι ένα φως, είναι μια αύρα, δηλαδή... Με κάποιο τρόπο πρέπει να μιλάμε στην ψυχή των μουσικών της ορχήστρας...

Σκεφθείτε τι κάνει ένας μαέστρος, τι κάνω εγώ τα τελευταία 20-22 χρόνια που ζω αποκλειστικά από το επάγγελμα αυτό, από την μπαγκέτα. Κάθε μέρα ή τελοσπάντων τις ημέρες που έχω πρόβα, που είναι σχεδόν κάθε μέρα της εργάσιμης του χρόνου και σε διαφορετική ορχήστρα με αλήθεια τις περισσότερες φορές, ανεβαίνω επάνω σε ένα ξύλινο κασόνι και κουνώ τα χέρια μου. Αυτό είναι ο ρεαλισμός του επαγγέλματός μου. Δηλαδή, όπως ένας δικηγόρος θα καθίσει στο γραφείο του και θα μελετήσει μια υπόθεση ή θα πάει στο δικαστήριο και ένας οδοντίατρος θα πάρει έναν τροχό να τροχίσει ένα δόντι

να το γεμίσει, εμένα η καθημερινότητά μου είναι να ανεβαίνω σε ένα ξύλινο κασόνι και «να κουνώ τα χέρια μου». Αν ξεκινήσουμε από το πόσο παράλογο μπορεί να είναι αυτό - διότι αυτό δεν μπορεί να το ορίσει κανείς ως τέχνη, όπως το χορό - δηλαδή ως τεχνική της κίνησης, δηλαδή το να κουνάς στα χέρια σου-. Κι όμως αυτό το λειτούργημα με αυτή τη τέχνη, εμπεριέχει μια μαγική διαδικασία, η οποία δεν εξηγείται με λόγια. Και μπορεί έναν άριστο μουσικό που δεν το έχει αυτό που ανέφερα, σε μία ψηφοφορία, σε μια ορχήστρα, να λάβει το 20% των ψήφων, και να πούνε ότι είναι μέτριος έως κακός. Και ένας μουσικός λιγότερο καλός, ο οποίος θα ανέβει στο πόντιουμ, και ο οποίος χωρίς καν να κουνιέται, αλλά που από τον τρόπο που θα περπατήσει και θα σταθεί, μπορεί να εμπνεύσει ένα σεβασμό και να εκπέμψει μία τέτοια ενέργεια, που να τους παρασύρει όλους, μουσικούς και ακροατές. Κι όλοι στο τέλος τον αποθεώνουν κι οι περισσότεροι να μη γνωρίζουν τον λόγο. Σε μία συναυλία στο Ηρώδειο, με 5.000 άτομα, όπου στο τέλος καλούν στη σκηνή των μαέστρο 12 φορές, μεγάλο μέρος του ακροατηρίου δεν μπορεί να σου εξηγήσει τι έκανε ο μαέστρος καλύτερα και τί ακούστηκε καλύτερα από το προηγούμενο βράδυ που συνέβη κάτι αντίστοιχο. Ξέρουν όμως όλοι να σου πουν ότι εγώ σήμερα δάκρυσα, χαμογέλασα, συγκινήθηκα και χτύπησε τις ευαίσθητες χορδές της ψυχής μου, τις οποίες εξ' ορισμού όλες οι τέχνες αυτό πράττουν. Όταν οι τέχνες καταφέρνουν αυτό, επιτέλεσαν τον σκοπό τους... Δηλαδή το ταλέντο είναι αυτό που σε κάνει να αισθάνεσαι... Και η λάμψη και το τί εκπέμπεις, δηλαδή η ενέργεια!

ΕΡΩΤΗΣΗ 5η:

Πως εξελίσσεστε και αναπτύσσεστε δια βίου;

Το μεγαλύτερο μάθημα που έχω μάθει σε αυτό το λειτούργημα είναι ότι πραγματικά δεν έχω μάθει τίποτα. Κάθε μέρα εκπλήσσεσαι, μαθαίνεις από τους ίδιους τους μαθητές σου- προσωπικά μαθαίνω τα περισσότερα από τους μαθητές μου. Μαθαίνεις από τους ίδιους τους μουσικούς, μαθαίνεις από τις παρτιτούρες, από τα έργα, από τα «μνημεία» που υπηρετείς. Δηλαδή, πόσο μπορεί κάποιος να πει ότι ξέρει μία συμφωνία του Μπετόβεν ή του Μάλερ; Πρέπει να είσαι πολύ εγωιστής και υπερόπτης για να πεις κάτι τέτοιο. Κάθε φορά που την μελετάς, ανακαλύπτεις καινούρια πράγματα. Θα σας πω μια πολύ συγκινητική και λίγο αστεία ιστορία: όταν ήμουν πιτσιρίκι, είχα πάει στο Μέγαρο Αθηνών, στη συναυλία όπου ο θρυλικός σερ Νέβιλ Μάρινερ ήταν μαέστρος στο ελληνικό μουσικό σύνολο «Καμεράτα» - από τις πιο τιμητικές στιγμές στην ιστορία της Ελλάδας -. Τον συνάντησα με χαρά στο διάλειμμα και του είχα πει

«Maestro, when I grow up, I want to be a conductor/ Μαέστρο, όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω Διευθυντής Ορχήστρας». Και μου απαντάει «Really? Me too! (Αλήθεια; Κι εγώ το ίδιο)». Αυτή ήταν η πιο αποστομωτική απάντηση, δεν την ξέχασα ποτέ! Ο θρύλος του πόντιουμ, ένας από τους κορυφαίους μαέστρους της Ευρώπης εκείνη την εποχή, μου είπε ότι κι αυτός θέλει να γίνει μαέστρος κάποια στιγμή...

ΕΡΩΤΗΣΗ 6η:

Ποια συμβουλή θα δίνετε σε νέους/ες μαέστρους/μουσικούς ή και απλούς ανθρώπους;

Υπάρχει μία πολύ μεγάλη ιδιαιτερότητα που πρέπει να επισημάνω. Είναι πολύ διαφορετικά τα πράγματα όταν μιλήσουμε για μουσικούς και όταν μιλήσουμε για ανθρώπους που θέλουν να γίνουν αρχιμουσικοί, δηλαδή μαέστροι.

Η πρώτη συμβουλή που θα δώσω είναι η μόρφωση, το «αντιβιοτικό» μας προς κάθε κακοτυχία που ενδεχομένως αντιμετωπίσουμε στην καριέρα μας ως μαέστροι. Δεν είναι αυτονόητο. Επί παραδείγματι, αυτό που στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών είναι αυτονόητο ότι κάποιος σπουδάζει οικονομικά, κάνει μεταπτυχιακό κ.α. για να γίνει Καθηγητής, δεν είναι αυτονόητο στο δικό μου χώρο. Δυστυχώς, όπως λέω, έχει γεμίσει ο τόπος με ανθρώπους, πολύ καλούς μουσικούς σε πολλές περιπτώσεις, οι οποίοι παίρνουν μια μπαγκέτα και την κουνούν δεξιά-αριστερά και παριστάνουν τους μαέστρους. Μπορεί να είναι εξαιρετικοί μουσικοί, βιολονίστες, πιανίστες, φαγκοτίστες... Φυσικά υπάρχουν παραδείγματα στην ιστορία, εξαιρετικοί σολίστ έγιναν με αυτό τον τρόπο μαέστροι, αλλά αυτοί είναι η εξαίρεση στον κανόνα. Ο κανόνας είναι ότι η Διεύθυνση Ορχήστρας είναι Τέχνη και πρωτίστως Επιστήμη, διδάσκεται. Πρέπει κάθε άνθρωπος που θα το κάνει αυτό, να μορφωθεί όσο γίνεται περισσότερο κι ας βλέπει κάποιον άλλο γύρω του, δίπλα του, ο οποίος δεν το έχει σπουδάσει και ενδεχομένως έχει πιο πολλές ευκαιρίες. Θα έρθει κάποια μέρα και οι αδυναμίες θα αναδυθούν. Και τον έναν (αυτόν που δεν έχει σπουδάσει) θα τον εξαφανίσει το σύστημα και η ιστορία, ενώ ο άλλος θα επιβιώσει.

Επίσης, η μουσική έχει κι άλλη ιδιαιτερότητα, να γίνει πιο δημοφιλής και πιο λαϊκή. Είμαστε σε μία χώρα όπου οι καταβολές από την Τουρκοκρατία, από την Ανατολή δεν έχουν εκλείψει και δεν το αναφέρω πάντα με αρνητικό πρόσημο, καθώς η Βυζαντινή και η Παραδοσιακή μουσική μας είναι ο κορυφαίος θησαυρός, είναι ισάξια με την μουσική που εμείς σπουδάσαμε στα ωδεία.

Αλλά έτσι όπως είναι η μουσική βιομηχανία και όπως έχουν ανδρωθεί οι τελευταίες γενιές, ειδικά με τον Χατζιδάκι, τον Θεοδωράκη, τον Μαρκόπουλο, αυτό δημιουργεί ένα σύστημα λανθασμένο. Αυτή η μουσική δεν είναι αυτή που υπηρετούμε. Ο Χατζιδάκις δεν είναι η κληρονομία μας στη λόγια μουσική. Είναι ένας καταπληκτικός του οποίου τα τραγούδια μπορούν να αγγίξουν οποιονδήποτε, ανά πάσα στιγμή και μόνον προσωπικά και όλοι όσους προανέφερα. Δυστυχώς, έτσι όπως το σύστημα και η παιδεία μας είναι προβληματικά στη χώρα μας, αν πας σε ένα δισκάδικο, τα μόνα που θα βρεις είναι τους δίσκους τους. Δε θα βρεις τον Νίκο Σκαλκώτα, τον Ιάκωβο Ξενάκη, τον Γιάννη Χρήστου, ούτε κάποιον άλλο από τους λόγιους συνθέτες, οι οποίοι «φιλτραρίστηκαν» από την ιστορία και είναι μαθήματα σε ξένα πανεπιστήμια – π.χ. δε μπορείς να πάρεις διδακτορικό στη Σύνθεση, αν δεν έχεις σπουδάσει Ιάκωβο Ξενάκη. Αυτή είναι η μουσική μας. Επομένως θα δώσω και μία δεύτερη συμβουλή: οι νέοι μαέστροι να συνεχίσουν να υπηρετούν την αληθινή τέχνη, πιστά, με κάθε κόστος.

Μπορείτε να ακούσετε το podcast στα ακόλουθα:

[Spotify](#) | [Simplecast](#) | [YouTube](#)

Σύντομο βιογραφικό σημείωμα

Μιχάλης Οικονόμου

Ο Μιχάλης Οικονόμου είναι ένας από τους πιο ενεργούς Έλληνες αρχιμουσικούς και καθηγητές διεύθυνσης ορχήστρας. Σπούδασε μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών καθώς επίσης βιολί, ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση στο Εθνικό Ωδείο. Λαμβάνοντας πέντε υποτροφίες συνέχισε τις μουσικές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης αποκτώντας Master στη διεύθυνση ορχήστρας και Διδακτορικό στη σύνθεση.

Από το 2023 έχει αναλάβει τη μουσική και καλλιτεχνική διεύθυνση της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ. Είναι επίσης αρχιμουσικός της συμφωνικής ορχήστρας του Δήμου Αθηναίων, διευθυντής του μουσικού τμήματος και τακτικό μέλος της Συγκλήτου του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και καθηγητής διεύθυνσης ορχήστρας στο Ωδείο Αθηνών. Παράλληλα, ο Μιχάλης Οικονόμου έχει δημιουργήσει και διδάσκει το μοναδικό πανελλήνιο masterclass διεύθυνσης ορχήστρας της χώρας μας, καθώς επίσης πέντε διεθνή ετήσια σεμινάρια διεύθυνσης ορχήστρας (Ουγγαρία-Μάλτα-Ρουμανία-Κύπρος-Ελλάδα).

Το 2011 κατόπιν ψηφοφορίας εκατό μουσικών διαφορετικών εθνικοτήτων, εξελέγη καλλιτεχνικός διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Κατάρ, ενώ διετέλεσε επί σειρά ετών ως πρώτος μαέστρος της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Μάλτας.

Από το 2024 είναι τακτικός μαέστρος της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Πιτέστι της Ρουμανίας. Είναι τακτικός προσκεκλημένος μαέστρος όλων των Ελληνικών ορχηστρών και τουλάχιστον είκοσι διαφορετικών συμφωνικών ορχηστρών του εξωτερικού. Εκπροσωπείται από το κορυφαίο καλλιτεχνικό γραφείο IMG Artists και πραγματοποιεί

HR CASE STUDY SERIES

HR CSS
#Interviews Edition